

Đ i đây là ý ki n c a đ c gi Đ ng H ng. Ch ng h vi c ph t đ n nh ng ph i ph t v i l ng tâm và tình th ng c a m t nhà giáo. Còn quan đ m b n? Ý ki n g i v bangiaoduc@vietnamnet.vn

Nhà giáo th i nay và "rào c n" kéo lùi s sáng t o

Nhà giáo hi n nay nh n đ c đ ng l ng ít i, nh n đ c s y th c m t cách vô trách nhi m c a nhi u b c ph huynh, nh n đ c s ch trích c a xã h i khi có b t k v n đ g x y ra và nh n đ c nh ng đ a tr đ c bao b c quá m c b i cha m . H không có quy n gì ngoài h h nh ki m và trình bày v n đ lên ban giám hi u. H có ch c năng b m ki n th c khô khan vào đ u h c trò đ các em có th lên l p và ra tr ng.

Hình nh nhà giáo nh v y có th khác v i nh ng gì các b n t ng t ng ra theo khuôn m u c a m t nhà giáo lý t ng. Nh ng đó là hình nh th c s c a đa ph n nhà giáo hi n nay.

Chuy n l ng giáo viên thì ta không c n đ n ch ng gì nhi u. Nó quá rõ ràng và nó hi n hi n ngay tr c m t chúng ta; không ai có th ph nh n. T t nhiên, ti n đ y thêm, ti n làm ngoài gi có th khi n thu nh p c a h khá h n r t nhi u. Th nh ng "đ y thêm" t c là làm ngoài gi , t c là ngoài nh ng gi làm vi c chính th c h ph i b th i gian đáng nh dành đ ngh ng i ra đ mà ki m thêm nhu nh p. Có ai trong chúng ta mu n làm vi c t i 8-10 gi t i trong khi gi tan s là 5 gi ?

Đến nay đến tình yêu, sự kính trọng thầy cô của học trò, giáo viên hiện nay phải vượt qua vô vàn khó khăn.

Hãy tiếp tục nói về sự suy thoái. Có bao nhiêu bậc phụ huynh ngày nay cùng giáo viên để bàn bạc cách dạy dỗ con mình? Có bao nhiêu bậc phụ huynh khi nhận ra khuyết điểm của con mình tìm đến giáo viên để cùng tìm kiếm nguyên nhân? Hay đa phần các bậc phụ huynh chỉ đem một cái phong bì đến và "trăm sự nhờ cô"? Không biết đã bao nhiêu lần tôi đã thấy mình khựng lại trước phong bì như thế.

Và cũng chính vì vậy nên tôi thấy mình mãi như người phụ huynh này ngày nay để mà tôi có thể gợi ý một vài phương pháp để học sinh, dạy dỗ con mình. Có những người chăm chú lắng nghe, có những người rõ ràng là chỉ ngồi nghe và vô cùng hiếm khi có người chỉ để đưa ra ý kiến. Rồi, càng như là dĩ nhiên, họ lại quay lại học kỳ sau với một kết quả không tốt. Cái tôi thắc mắc là: Có bao nhiêu trong số những người phụ huynh này thực sự tìm tòi, để tìm ra một cách hiểu đúng về con em mình? Hay rất cuộc, họ chỉ quay về với phương pháp cũ ít nhiều toái lòng: Quát mắng khi con không đạt kết quả và thưởng khi con đạt thành tích.

Qua lăng kính của phụ huynh bên con

Số chức trách của xã hội lên giáo viên bắt nguồn từ lăng kính của các ông bố bà mẹ có con em của họ. Qua lăng kính của họ - giáo viên trở thành những người thích tiêu tiền, khắt khe, không bao dung, thiêu đố kỵ... Những người giáo viên này có thái độ "quá" nghiêm khắc với con của họ. Ngược lại những trẻ em họ phải trả giá quá cao vì một cái gì đó không ai phải nhận được, các ông bố bà mẹ luôn cảm thấy khó chịu nếu người khác chỉ trích con mình một cách thẳng thắn.

Những người giáo viên trẻ tuổi có được sự hợp tác của các bậc phụ huynh thường phải tìm những câu từ mang tính giục giã để nói về sai phạm của học sinh. Những người giáo viên đã già cỗi hay càng già hơn tuy có thể sẵn sàng viết rõ những đa số trẻ em họ phải nhận được sự "bình mạt, không bình lòng" hay đến gần chỉ là những cái phong bì.

Và tđó cái hình ả nh truy ả n mi ả ng v ả giáo viên c ả đa ph ả n ph ả huynh có con em đang trên đà đi xu ả ng tr ả nên méo mó. Và khi hình ả nh ả y đã h ả n vào tâm trí c ả h ả thì khi có v ả n đ ả g ả x ả y ra, dĩ nhiên trách nhi ả m có ph ả n l ả n đ ả c xem là... không thu ả c b ả n thân h ả .

Quy ả n c ả nhà giáo?

Đây là v ả n đ ả nh ả c nh ả i nh ả t đ ả i v ả i giáo viên. Có bao nhiêu trong s ả các b ả n đ ả c bi ả t r ả ng: Giáo viên hi ả n nay còn không có c ả quy ả n đ ả i h ả c sinh ra kh ả i l ả p. Đ ả ng nói là ph ả t đ ả n h ả c sinh, quát m ả ng chúng cũng là vi ả c mà giáo viên ph ả i suy nghĩ r ả t k ả tr ả c khi làm. T ả t nhiên giáo viên ả nh ả ng vùng kém phát tri ả n có th ả không th ả c s ả tuân th ả đi ả u này.

Nhi ả u ph ả huynh ả ng h ả và cho phép th ả y giáo này đánh h ả c trò vì " ả nhà không d ả y đ ả c con" (ả n

Nh ả ng ả các thành ph ả l ả n, giáo viên không có b ả t k ả quy ả n h ả n tr ả ng ph ả t nào lên h ả c sinh ngoài "h ả h ả nh ki ả m". Nh ả ng h ả nh ki ả m thì có gì quan tr ả ng đ ả u. H ả c sinh ch ả c ả n h ả nh ki ả m trung bình đ ả lên l ả p. Còn chuy ả n chuy ả n ti ả p lên c ả p cao h ả n thì do h ả c l ả c quy ả t đ ả nh. H ả c trò đang d ả n hi ả u ra là h ả nh ki ả m ch ả là m ả t th ả mang tính hình th ả c. Tôi s ả đ ả a ra m ả t ví d ả c ả th ả d ả i đây, m ả t tr ả ng h ả p đ ả n hình, m ả t câu chuy ả n có th ả t:

M ả t h ả c sinh A gây m ả t tr ả t ả trong l ả p, gây ả nh h ả ả ng t ả i nh ả ng b ả n xung quanh. Giáo viên đang d ả y ti ả t h ả c b ả o h ả c sinh này đ ả ng d ả y nh ả ng A không đ ả ng. Câu tr ả l ả i c ả a c ả u ta là:

"Tại sao em phải đi đây?"

Giáo viên nói:

"Em gây mất trật tự trong lớp, gây nhảm nhí trong các buổi, cô yêu cầu em đi đây.".

A trả lời:

"Em không thích đi đây".

Bạn sẽ làm gì trong trường hợp này?

Giáo viên nói: "Đây là luật của lớp. Em đi đây cho cô". A ngời yên không nhúc nhích.

Giáo viên tiếp tục:

"Thôi đi c thôi"

em cũng ngại đi đây, nhưng không được gây mất trật tự nữa".

A nói lại:

"Em không thích nghe. Cũng không thích gì trật tự".

Đến đây người giáo viên này không thể kiên nhẫn nữa, cô nói:

"Anh có bị điên không?".

A

: "Cô mới bị điên. Em không điên". Tại lúc này rồi thì người giáo viên không thể làm gì được nữa.

Cô tuyên bố ghi tên A vào sổ đầu bài và sổ đầu bài của cô này ra buổi họp phụ huynh. Còn A, cô ta không bao giờ trở nên kiên nhẫn nữa.

Mức và...nguy hiểm

Hiện nay giáo viên vẫn truy nhau học trò là bất trật. Họ quy tất đành đến với những phản ứng tức ... vô trách nhiệm hơn. Họ màc kệ học trò hơn. Chúng vì phạm nên quy - họ họ họ nh kiếm, mài phạm huynh. Chúng tiếp tục vì phạm - họ họ họ nh kiếm, cũng cáo toàn trường. Chúng vẫn tiếp tục - họ đưa lên hiểu trường, cũng cáo lên cuối. Và nếu chúng không thay đổi - trường ng đầu học.

Tổng lại cả đưa ra đó sẽ ra sao chúng liên quan gì tới họ nữa. Bạn nghĩ tổng lại chúng sẽ ra sao? Những đưa ra mà đến trường học cũng không cả chấp nhận sẽ trường thành như thế nào? Những liệu giáo viên còn có lựa chọn nào khác?

Tôi xin hỏi quý đọc giả thêm một câu nữa, để biết là những đọc giả đang có con tu đi học: Liệu bạn có thể ngừng cao đầu tuyên bố rằng: bạn có thể dạy dỗ con mình khi không sẽ đi học

đòn roi, không d a c t ti n tiêu, không d a c t m t s quy n l i c a chúng?

Và bây gi h y nghĩ xem cái b n đang đòi h i i giáo viên là gì. D y b o m t l p h n 40 h c sinh mà không có quy n ph t, quy n m ng th m chí không có quy n đu i ra kh i l p? Tr h b t chép ph t. Chúng không chép b n s làm gì? Chúng chép và v n tái ph m b n s làm gì? M i ph huynh đ n li u có gi i quy t đ c v n đ hay l i là "trăm s nh cô"?

í cái th i c a tôi, h h nh ki m là th gì đó r t kinh kh ng. M t đ a tr b h h nh ki m c m th y th t là đáng x u h . Lý do vì sao? Tôi cho r ng có nh ng s khác bi t r t l n gi a: "B h nh ki m kém là m t v c đáng x u h "

v i

"B h nh ki m kém là cha m la m ng"

.

Nh ng đ a tr th i nay ch bi t r ng: "Không th hi n t t t tr ng l p (cho dù là h c l c hay h nh ki m) là không v a lòng b m ". Chúng hoàn toàn không hi u r ng: "Không c g ng tr ng l p thì t ng lai c a mình s hoàn toàn khác v i nh ng gì mình mong mu n hay m c."

Mâu thu n là i ch : 'Vì b n quá th ng con không th kh t khe v i chúng nên b n m i nh t i th y cô đ răn đe. Nh ng khi h răn đe thì cũng vì quá th ng con b n l i c m th y khó ch u v i h '.

Ồi u ph huynh c n bi t

Ch c năng c a nhà giáo không ph i là làm cho con b n lên l p, không ph i là làm cho con b n đ c đi m cao, không ph i là làm cho chúng vào đ c tr ng đi m l i càng không ph i là ch u trách nhi m cho cái h c a tr .

Ch c năng c a nhà giáo là h ng con b n t i nh ng ph m ch t t t và kh i d y nh ng ti m năng c a chúng. Còn vì c h c, vì c v n n t i t ng lai, vì c tr thành nh ng con ng i có ích cho xã h i là vì c c a b n thân b n tr .

Chúng ta không th b t m t đ a tr tr thành ng i thành đ t. Chúng ta ch có th làm cho chúng th y "tr thành ng i thành đ t là m t vi c tuy t v i và con có th làm đ c đi u đó".

Nh ng vi c sau đó đ a tr s có th t làm đ c. Còn n u b n ch v ra m t t ng lai đ p đ nh ng không h p v i b n thân đ a tr thì có c "gò" đ n m y cũng không đ n đ c đâu. Cu i cùng ch ra đ c m t s n ph m n a v i không cao không th p. Hãy cho tr em nh ng c m , hãy tôn tr ng nh ng c m đó (cho dù chúng vi n v ng t i đâu) và b n s th y chúng m nh m đ n m c nào.

B n c n hi u r ng: c m c a m t đ a tr s tr ng thành theo con ng i c a nó. Ch c n đ a tr bi t t p trung s c l c vào c m c a mình thì khi l n h n chúng s t bi t thay đ i m c tiêu hay s a đ i i c m đó đ nó th c t h n. B n không c n ph i nói: "c m đó là ng ng n" b i vì khi l n đ n đ a tr s t hi u đi u này.

Thi t nghi , th i kì quan tr ng nh t trong hình thành ý th c h c t p và ý th c xã h i c a tr là tr c khi đ y thì. Chúng c n m t n n t ng v ng ch c v các quan đi m giá tr . Nh ng quan đi m mà có th khi đó chúng ch a hi u nh ng t ng lai chúng s hi u. Và đ chúng có đ c n n t ng đó, m t chút hình ph t không ph i là vi c không ch p nh n đ c. M t cái v t b ng th c k vào tay s khi n chúng nh lâu h n là m t vài trang chép ph t.

Tôi ng h vi c ph t đồn nh ng ph i ph t v i l ng tâm và tình th ng c a m t nhà giáo.

- Đ c gi Õ ng H ăng

- Link ngu n: <http://vietnamnet.vn/vn/giao-duc/101357/thoi-cua-nha-giao---vo-trach-nhiem-.html>